

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-01096/2019-ERU

V Ostravě dne 21. dubna 2020

Č. j. 01096-21/2019-ERU

U S N E S E N Í

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-01096/2019-ERU a zahájeném dne 29. ledna 2019 s obviněným z přestupku, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], zastoupeného [REDAKCE], advokátem se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. OSR-01096/2019-ERU s účastníkem řízení, kterým je fyzická osoba podnikající [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále též „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 2 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s ust. § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), jakožto kontrolovaná osoba neposkytl kontrolujícím potřebnou součinnost, když neposkytl Energetickému regulačnímu úřadu nejpozději do dne 30. listopadu 2018 veškeré požadované podklady a informace dle výzvy obsažené v Oznámení o zahájení kontroly“ č. j. 11061-1/2018-ERU ze dne 12. listopadu 2018, doručené dne 15. listopadu 2018, a to konkrétně:

- vyjádření, jakým způsobem a proč (popis situace) došlo k poškození plynárenského zařízení, včetně informací:
 - popis mechanismu poškození plynárenského zařízení, včetně specifikace náradí či stroje, kterým bylo poškození způsobeno,
 - zda bylo plynárenské zařízení před poškozením obnaženo ručně kopanou sondou nebo jak byla zjišťována a ověřena hloubka uložení plynovodu,
 - zda bylo plynárenské zařízení před poškozením obsypáno pískem a opatřeno výstražnou fólií nebo jinak chráněno,
 - zda byla poloha plynárenského zařízení vytyčena a zda jeho poloha odpovídala tomuto vytyčení, nebo se lišila, popřípadě jakým jiným způsobem byla poloha plynárenského zařízení zjišťována,
 - jaké kroky účastník řízení učinil po zjištění poškození plynárenského zařízení,

- případná další opatření účastníka řízení učiněná k zamezení způsobené havárie nebo podíl účastníka řízení na její opravě;
- kopii pravomocného stavebního povolení nebo obdobného rozhodnutí či opatření stavebního úřadu, na základě kterého byly práce prováděny;
- kopii smlouvy o provedení díla, případně objednávky, faktury nebo obdobného dokladu;
- kopii vyjádření správce plynárenské sítě (stanoviska k existenci sítí) o existenci plynárenského zařízení v zájmovém prostoru stavby, včetně příloh;
- kopii protokolu o vytyčení plynárenského zařízení včetně příloh;
- kopii dokumentu prokazujícího, že pracovníci provádějící činnost, při které k poškození došlo, byli seznámeni s polohou plynárenského zařízení a podmínkami pro provádění činností v ochranném pásmu plynárenského zařízení;
- kopii denního záznamu stavby – listů stavebního deníku ze dne, kdy došlo k poškození plynárenského zařízení;
- fotodokumentaci ilustrující situaci na staveništi, pokud byla účastníkem řízení pořízena;
- kopii faktury za poškození plynárenského zařízení a uniklý plyn a kopii dokladu o její úhradě (výpis z účtu), pokud byla uhrazena, popřípadě vyjádření, proč uhrazena nebyla;
- případně další informace a kopie dokumentů, které účastník řízení považuje za rozhodné ve vztahu k předmětu kontroly a k posouzení odpovědnosti účastníka řízení za poškození plynárenského zařízení,

se podle ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), z a s t a v u j e.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 29. ledna 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“ či „správní orgán“) doručením příkazu č. j. 01096-3/2019-ERU ze dne 25. ledna 2019 (dále jen „příkaz“) správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona. Správní řízení bylo zahájeno na základě vlastních zjištění Úřadu.

II. Průběh správního řízení na I. stupni

Dne 25. ledna 2019 vložil správní orgán do spisu sp. zn. OSR-01096/2019-ERU Záznamem o vložení č. j. 01096-1/2019-ERU kopii Interního sdělení č. j. 11061-4/2018-ERU ze dne 7. ledna 2019 a související podklady, o čemž byl vyhotoven Záznam o vložení do spisu č. j. 01096-1/2019-ERU.

Úřad vydal dne 25. ledna 2019 příkaz, který byl účastníkovi řízení doručen dne 29. ledna 2019. Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu neposkytl jakožto kontrolovaná

osoba kontrolujícím potřebnou součinnost. Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 10 000 Kč a současně mu výrokem III. výše uvedeného příkazu uložil opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu.

Dne 4. února 2019 byl Úřadu doručen odpor, č. j. 01096-4/2019-ERU, právního zástupce účastníka řízení proti příkazu (dále jen „odpor“). Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě, jeho podáním byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení pokračuje. Účastník řízení ve svém odporu mimo jiné uvedl, že příkaz považuje za nesprávný a nezákonný a má za to, že správní orgán věc důkladně nepřezkoumal a v rozhodnutí neuvedl a konkrétně nespécifikoval, na základě jakých konkrétních důkazů či úvah dospěl k takovému rozhodnutí.

Dne 8. února 2019 zaslal správní orgán účastníkovi řízení prostřednictvím jeho právního zástupce přípis označený jako „Vyrozumění o možnosti vyjádřit se, o možnosti doložit majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání“, č. j. 01096-5/2019-ERU (dále jen „vyrozumění“), který byl účastníkovi řízení doručen dne 11. února 2019. Úřad účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Dne 21. února 2019 byla Úřadu doručena odpověď zástupce účastníka řízení na vyrozumění. Účastník řízení požádal o nařízení ústního jednání. Účastník řízení k jeho aktuálním majetkovým poměrům uvedl, že je nemajetný, resp. nevlastní žádný hodnotný majetek. Účastník řízení dále uvedl, že vyjádření k podkladům učiní až po ústním jednání, při kterém bude seznámen s obsahem spisu.

Dne 25. února 2019 byl Úřadu doručen přípis zástupce účastníka řízení nazvaný „Vyjádření ke správnímu řízení“ (založeno pod č. j. 01096-7/2019-ERU, dále jen „vyjádření“), ve kterém účastník řízení mimo jiné uvedl, že správní orgán nepřihlédl ke skutečnosti, že došlo k porušení povinnosti i jinými osobami a vytvořil tak předčasný a dosud ničím nepodložený závěr, že jediným viníkem je účastník řízení. Účastník řízení dále uvedl, že účastník řízení se nedopustil žádného protiprávního jednání a navrhuje, aby správní řízení vůči účastníkovi řízení bylo zastaveno v celém rozsahu.

Úřad vydal dne 5. dubna 2019 usnesení o zamítnutí žádosti o nařízení ústního jednání, č. j. 01096-8/2019-ERU (dále též jen „usnesení o zamítnutí žádosti o nařízení ústního jednání“), které bylo účastníkovi řízení prostřednictvím jeho právního zástupce doručeno téhož dne. Úřad v uvedeném usnesení v návaznosti na vyjádření účastníka řízení ze dne 25. února 2019 mimo jiné poznamenal, že předmětem správního řízení není posouzení odpovědnosti účastníka řízení za poškození plynárenského zařízení, nýbrž dodržování povinností účastníka řízení jako kontrolované osoby dle ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu při prováděné kontrole.

Dne 23. dubna 2019 byl Úřadu doručen přípis zástupce účastníka řízení nazvaný „Rozklad proti usnesení Energetického regulačního úřadu ze dne 5. dubna 2019, č. j. 01096-8/2019-ERU, sp. zn. OSR-01096/2019-ERU“ (založeno pod č. j. 01096-9/2019-ERU, dále jen „rozklad proti usnesení“), který zástupce účastníka řízení odůvodnil přípisem doručeným Úřadu dne 30. dubna 2019 (založeno pod č. j. 01096-10/2019-ERU), ve kterém účastník řízení mimo jiné uvedl, že napadené usnesení považuje za procesně nesprávné

a nezákonné. Účastník řízení dále uvedl, že nesouhlasí se závěry správního orgánu o tom, že podklady, které byly ve správním řízení shromážděny a které má k dispozici, jsou dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a že je přesvědčen o tom, že v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu je nezbytně nutné, aby správní orgán ve věci nařídil ústní jednání a byl dán prostor účastníku řízení, aby se vyjádřil ke shromážděným důkazům. Účastník řízení dále uvedl, že postup správního orgánu, který zamítl žádost obviněného z přestupku o nařízení ústního jednání, je v rozporu s ust. § 49 správního řádu, neboť podle tohoto ustanovení je správní orgán povinen zejména v daném případě nařídit ústní jednání v případě, kdy to stanoví zákon a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práva účastníků nezbytné. Dle účastníka řízení správní orgán nerespektoval ust. § 3 správního řádu, kdy je stanoveno, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu, a zcela nedůvodně tedy správní orgán zamítl žádost účastníka řízení o nařízení ústního jednání.

Úřad vydal dne 6. srpna 2019 rozhodnutí č. j. 01096-12/2019-ERU, kterým uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, za který mu uložil pokutu ve výši 10 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo zástupci účastníka řízení doručeno dne 6. srpna 2019.

Dne 17. září 2019 rozhodla Rada Energetického regulačního úřadu rozhodnutím č. j. 01096-16/2019-ERU, o zamítnutí rozkladu proti usnesení a potvrzení usnesení o zamítnutí žádosti o nařízení ústního jednání, jelikož dle Rady Energetického regulačního úřadu bylo usnesení o zamítnutí žádosti o nařízení ústního jednání vydáno v souladu s právními předpisy.

III. Řízení o rozkladu

Účastník řízení podal dne 21. srpna 2019 proti rozhodnutí Úřadu ze dne 6. srpna 2019, č. j. 01096-12/2019-ERU (dále jen „napadené rozhodnutí“), rozklad, ve kterém mimo jiné uvedl, že správní orgán nepostupoval tak, aby byl řádně zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a pouze formalisticky uplatňoval ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu bez zohlednění dalších pravidel kontroly, zejména povinnosti šetřit práva kontrolované osoby podle ust. § 9 písm. b) kontrolního řádu. Účastník řízení dále uvedl, že samotné nedoložení požadovaných podkladů nelze dle jeho názoru hodnotit jako nesoučinnost ve smyslu ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Podle názoru účastníka řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, a to vinou na straně správního orgánu, který nevyhověl žádosti účastníka řízení na nařízení ústního jednání bez zákonného důvodu. Účastník řízení dále namítal nedostatečné zhodnocení materiální stránky přestupku, když správní orgán pouze stroze konstatoval, že společenská škodlivost jednání účastníka řízení byla vyšší než nepatrná, aniž by uvedl relevantní důvody, kterými by svůj závěr podpořil. Na základě zmíněných skutečností má účastník řízení pochybnost o správnosti právního hodnocení věci a o tom, zda správní orgán postupoval v souladu s procesními předpisy. Je tak toho názoru, že napadené rozhodnutí je třeba v celém rozsahu zrušit a řízení zastavit, eventuálně věc vrátit prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání.

Dne 26. listopadu 2019 vydal Úřad rozhodnutí o rozkladu č. j. 01096-20/2019-ERU (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“), kterým bylo zrušeno napadené rozhodnutí, a věc byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání.

V rozhodnutí o rozkladu se k důvodům zrušení napadeného rozhodnutí uvádí, že k naplnění skutkové podstaty posuzovaného přestupku nepostačuje pouze neposkytnutí součinnosti, ale je vyžadováno, aby toto neposkytnutí součinnosti mělo za následek znemožnění nebo závažné ztížení výkonu dozoru podle ust. § 18 odst. 1 energetického zákona. Ke znemožnění výkonu dozoru by dle Rady došlo, pokud by z důvodu neposkytnutí součinnosti povinného subjektu nemohla být kontrola ukončena, případně jen v omezeném rozsahu. To se však v uvedeném rozsahu nestalo (kontrola byla nakonec ukončena i bez součinnosti účastníka řízení). Dle Rady by měl správní orgán při vyhodnocování jednotlivých požadovaných podkladů zejména zvážit, zda má právo předložení konkrétních informací s ohledem na povahu věci požadovat či nikoliv. Úvaha o přípustnosti požadovat informace by měla být učiněna i ohledně těch podkladů, které by správnímu orgánu byly dostupné i jinak, než jen sdělením od povinného subjektu. Pokud si tak správní orgán může požadované podklady opatřit sám, měl by zvolit tento postup. Rada dále upozornila na to, že by kontrolující měli ve smyslu ust. § 9 písm. b) kontrolního řádu (je-li to možné) podklady získat přednostně od jiného subjektu, než k předložení těchto informací vyzve osobu, která by mohla být v postavení domnělého pachatele.

IV. Nové projednání věci (na I. stupni)

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-01096/2019-ERU ke dni vydání tohoto usnesení, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto usnesení úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

Jelikož správní orgán v rámci nového projednání věci do spisu nedoplňoval žádné nové podklady, ke kterým by bylo třeba vyjádření účastníka řízení a s nimiž by se musel účastník řízení nově seznamovat, nevyzýval opětovně účastníka řízení ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Uvedené právo se totiž v daném typu řízení s jedním účastníkem zahájeném z moci úřední nevztahuje na důkazy předložené účastníkem řízení, ale na podklady obstarané a shromážděné správním orgánem. Týká se dále podkladů rozhodnutí, nikoliv např. úkonů v řízení. Do správního spisu však žádné nové podklady doplňovány nebyly a účastník řízení nadto o úkonech v řízení byl prostřednictvím svého zástupce informován, když mu poslední úkon, tj. rozhodnutí o rozkladu, byl doručen.

V. Popis skutkového stavu

Dne 15. listopadu 2018 zahájil Úřad podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) kontrolního řádu doručením „Oznámení o zahájení kontroly“ č. j. 11061-1/2018-ERU ze dne 12. listopadu 2018 (dále jen „oznámení o zahájení kontroly“) kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování povinností účastníka řízení vyplývajících z ust. § 68 energetického zákona ve věci poškození plynárenského, resp. energetického, zařízení

(plynovodní přípojky IPE DN 25), ke kterému došlo dne 3. května 2018, ve městě Vítkov v ulici Školní u budovy č. p. ■■■ při provádění zemních prací.

Oznámení o zahájení kontroly mimo jiné obsahovalo výzvu, aby účastník řízení v souladu s ust. § 8 písm. c) kontrolního řádu ve lhůtě 15 kalendářních dnů ode dne doručení oznámení o zahájení kontroly předložil Úřadu následující podklady a informace:

- vyjádření, jakým způsobem a proč (popis situace) došlo k poškození plynárenského zařízení, včetně informací:
 - popis mechanismu poškození plynárenského zařízení, včetně specifikace náradí či stroje, kterým bylo poškození způsobeno,
 - zda bylo plynárenské zařízení před poškozením obnaženo ručně kopanou sondou nebo jak byla zjišťována a ověřena hloubka uložení plynovodu,
 - zda bylo plynárenské zařízení před poškozením obsypáno pískem a opatřeno výstražnou fólií nebo jinak chráněno,
 - zda byla poloha plynárenského zařízení vytyčena a zda jeho poloha odpovídala tomuto vytyčení, nebo se lišila, popřípadě jakým jiným způsobem byla poloha plynárenského zařízení zjišťována,
 - jaké kroky účastník řízení učinil po zjištění poškození plynárenského zařízení,
 - případná další opatření účastníka řízení učiněná k zamezení způsobené havárie nebo podíl účastníka řízení na její opravě;
- kopii pravomocného stavebního povolení nebo obdobného rozhodnutí či opatření stavebního úřadu, na základě kterého byly práce prováděny;
- kopii smlouvy o provedení díla, případně objednávky, faktury nebo obdobného dokladu;
- kopii vyjádření správce plynárenské sítě (stanoviska k existenci sítí) o existenci plynárenského zařízení v zájmovém prostoru stavby, včetně příloh;
- kopii protokolu o vytyčení plynárenského zařízení včetně příloh;
- kopii dokumentu prokazujícího, že pracovníci provádějící činnost, při které k poškození došlo, byli seznámeni s polohou plynárenského zařízení a podmínkami pro provádění činností v ochranném pásmu plynárenského zařízení;
- kopii denního záznamu stavby – listů stavebního deníku ze dne, kdy došlo k poškození plynárenského zařízení;
- fotodokumentaci ilustrující situaci na staveništi, pokud byla účastníkem řízení pořízena;
- kopii faktury za poškození plynárenského zařízení a uniklý plyn a kopii dokladu o její úhradě (výpis z účtu), pokud byla uhrazena, popřípadě vyjádření, proč uhrazena nebyla;
- případně další informace a kopie dokumentů, které účastník řízení považuje za rozhodné ve vztahu k předmětu kontroly a k posouzení odpovědnosti účastníka řízení za poškození plynárenského zařízení.

Lhůta k dodání informací a podkladů marně uplynula dne 30. listopadu 2018. Účastník řízení však svou povinnost nesplnil ani na výzvu nikterak nereagoval.

Dne 7. prosince 2018 zaslal Úřad účastníku řízení opakovanou žádost podle ust. § 8 písm. c) kontrolního řádu označenou jako „Výzva ke splnění povinnosti“ č. j. 11061-3/2018-ERU (dále jen „opakovaná žádost“), která byla účastníkovi řízení doručena dne 10. prosince 2018 a v rámci které po účastníkovi řízení požadoval totožné podklady a informace jako v předchozí žádosti. Účastník řízení však ani na tuto opakovanou žádost nikterak nereagoval.

VI. Právní hodnocení

VI. I. Použitá právní úprava

Dle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Správní orgán nejprve uvádí, že ke dni 1. července 2017 vstoupil v účinnost zákon o odpovědnosti za přestupky, který podle § 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

Kontrolní řád nebyl v době od spáchání vytykaného jednání účastníkem řízení novelizován, a proto se skutek účastníka řízení posoudí podle aktuálně účinné úpravy kontrolního řádu. Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od nabytí své účinnosti novelizován třikrát, nejnověji s účinností ode dne 26. února 2020. Energetický zákon byl v době od spáchání vytykaného jednání účastníkem řízení novelizován dvakrát, nejnověji s účinností od 1. ledna 2020.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů proto správní orgán porovnal ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a jeho novelizovaného znění a energetického zákona i jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, tak též jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupku. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákonů pozdějších a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytykané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky).

VI. II. Obecný právní rámec

Podle ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.

Podle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že znemožní nebo závažně ztíží výkon dozoru tím, že neumožní Úřadu výkon jeho oprávnění podle ust. § 18 odst. 5 energetického zákona nebo nesplní některou z povinností podle kontrolního řádu.

VI. III. Právní posouzení skutku

Úřad v oznámení o zahájení kontroly i v opakované žádosti účastníka řízení poučil o jeho povinnosti vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit Úřadu výkon jeho oprávnění stanovených kontrolním řádem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost, jak vyplývá z ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu a současně poučil účastníka řízení, že pokud

právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba znemožní nebo závažně ztíží výkon dozoru podle ust. 18 odst. 1 energetického zákona tím, že nesplní některou z jeho povinností podle kontrolního řádu, dopouští se přestupku podle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, za který může být podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona uložena pokuta až do výše 1 000 000 Kč.

Správní orgán dále konstatuje, že má za nepochybné, že účastník řízení neposkytl Úřadu požadované informace a podklady, a tedy neposkytl kontrolujícím potřebnou součinnost.

VI. IV. Formální a materiální stránka přestupku

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu, když nepředložil Úřadu veškeré požadované podklady a informace, čímž naplnil formální znaky přestupku dle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedeného přestupku.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka přestupku. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro přestupky. Podstatou přestupků je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka přestupku a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě došlo ke znemožnění výkonu dozoru ze strany Úřadu nad energetickými odvětvími nesplněním povinností stanovené ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Pro účely posouzení daného případu je však nutné přihlédnout k tomu, že požadované podklady a informace byly Úřadu dostupné i jinak, než jen sdělením od povinného subjektu (účastníka řízení). Úřad si požadované podklady a informace opatřil od jiných subjektů sám, kdy na základě získaných chybějících podkladů a informací pro výkon kontroly byla kontrola vedená s účastníkem řízení nakonec ukončena i bez součinnosti účastníka řízení. Společenská škodlivost jednání účastníka řízení tak nedosahuje takové intenzity, aby odůvodňovala závěr o naplnění materiální stránky přestupku podle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, neboť společenská škodlivost jednání účastníka řízení je nižší než nepatrná.

VI. V. Zastavení správního řízení

Aby mohl správní orgán postihnout pachatele za spáchání přestupku, musí být naplněna jak formální, tak i materiální stránka vytykaného přestupku. V daném případě dospěl správní orgán k závěru, že vytykané jednání účastníka řízení sice naplnilo formální stránku přestupku dle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, nenaplnilo však materiální stránku uvedeného přestupku. Je tedy nutné konstatovat, že vytykané jednání

účastníka řízení není přestupkem dle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, a proto správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, tj. o zastavení správního řízení vedeného s účastníkem řízení pod sp. zn. OSR-01096/2019-ERU podle ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky.

P o u č e n í

Proti tomuto usnesení lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení usnesení, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené usnesení připraveno k vyzvednutí.

JUDr. Pavla Musálková, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava